

Sygn. akt IV U 1265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2014r. w S.

odwołania I. Ł. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...). Nr (...)

w sprawie I. Ł. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu I. G. przysługuje prawo do renty socjalnej w okresie od (...)

Sygn. akt IV U 1265/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 września 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej odmówił I. G. prawa do renty socjalnej, wskazując iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 13 września 2013 r. stwierdziła, że nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył I. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że zaczął chorować w trakcie nauki w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia i jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu problemów z pamięcią i koncentracją, trudności w rozumieniu poleceń pracodawcy z powodu narastającej agresji i zaostrzeń choroby pojawiających się w czasie stresu. Ma trudności z wykonywaniem prostych czynności domowych. Ponadto ubezpieczony podniósł, że w komisji lekarskiej ZUS nie było lekarza psychiatry, co wzbudziło jego obawy co do rzetelności i prawidłowości oceny jego stanu zdrowia psychicznego i wynikających z tego problemów związanych z podjęciem jakiegokolwiek pracy zarobkowej (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13.09.2013 r. , która w wyniku

badania lekarskiego nie stwierdziła u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca I. G. urodzony dnia (...), dnia 18 czerwca 2013 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę socjalną (wniosek k.1 -2 akt organu rentowego). Wymieniony był studentem (...) (...) (...) w O. na Wydziale Prawa i Administracji. Ubezpieczony był studentem administracji na studiach magisterskich uzupełniających od 01.10.2001 r. W dniu 21 listopada 2002 r. został skreślony z listy studentów, a następnie reaktywowany od drugiego semestru (tj. od 17.02.2003 r.). Ubezpieczony w dniu 3 listopada 2003 r. zrezygnował ze studiów (zaświadczenie k.6 akt organu rentowego).

I. G. został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 15 lipca 2013 r. stwierdził, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia z 15.07.2013 r. k.8 akt rentowych).

Na skutek wniesienia przez wnioskodawcę sprzeciwu od orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 15.07.2013 r. wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 września 2013r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 13 września 2013r. k.20 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, zaskarżoną decyzją z (...)w S. odmówił wnioskodawcy I. G. prawa do renty socjalnej (decyzja z 25.09.2013 r. k. 22 akt organu rentowego).

Biegły lekarz psychiatra w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u I. G. schizofrenię paranoidalną. Biegły wskazał, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, że całkowita niezdolność do pracy trwa od 20.06.2003 r., a przewidywany okres jej trwania oznaczony został przez biegłego na (...)r. Biegły w złożonej opinii wskazał, że I. G. choruje psychicznie od 2003 r. Po raz pierwszy rozpoznano u niego zespół paranoidalny (schizofrenię) w czasie hospitalizacji psychiatrycznej, której był poddany w dniach od (...). W trakcie leczenia szpitalnego w dniach od 20.06.2003 r. do 04.07.2003 r. rozpoznano u niego osobowość niedojrzałą i uzależnienie od narkotyków. W ocenie biegłego przyczyną pierwszej hospitalizacji była już choroba psychiczna, a pełny obraz psychopatologiczny schizofrenii ujawnił się w czasie drugiej hospitalizacji. Zdaniem biegłego z uwagi na powyższe za początek choroby należy uznać datę rozpoczęcia przez ubezpieczonego pierwszego leczenia szpitalnego. W trakcie przeprowadzonego przez biegłego badania ubezpieczony ujawnił błędy afekt, trudności w koncentracji i obniżony krytycyzm. Ubezpieczony od wielu lat nie ujawnia wprost objawów psychotycznych wytwórczych, co nie znaczy, że nie jest pod wpływem tych doznań. Tym bardziej, że prezentuje czasami postawę dysymulacyjną. Systematyczne przyjmowanie leków przez ubezpieczonego ma korzystny wpływ na stabilizację obrazu psychopatologicznego. Pomimo tego I. G. ma poważne problemy z funkcjonowaniem społecznym. Praktycznie jest on wyizolowany społecznie, w związku z tym ma on trudności w nawiązaniu i utrzymaniu kontaktów z innymi ludźmi. Powyższe upośledza w znacznym stopniu jego zdolność do podjęcia pracy zawodowej (opinia biegłego k.12-13,26)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy I. G. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.) prawo do renty socjalnej przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18- go. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 -go. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Jak wynika zatem z brzmienia cytowanego przepisu warunkiem nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia jest istnienie całkowitej niezdolności do pracy spowodowane naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed upływem okresów wymienionych w pkt 1-3.

Całkowita niezdolność do pracy może powstać po upływie okresów wskazanych w powyższym przepisie (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 4/06, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 334, czy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., I UK 346/08, LEX nr 515411) ale dla nabycia prawa do renty socjalnej istotne jest, by przyczyna naruszenia sprawności organizmu osoby ubezpieczonej (powodująca całkowitą niezdolność do pracy) powstała nie później niż w okresach wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 1-3 ustawy. Pojęcia "całkowita niezdolność do pracy" i "naruszenie sprawności organizmu" nie są tożsame (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., I UK 240/10).

Kwestią sporną w stanie faktycznym niniejszej sprawy pozostawało spełnienie przez wnioskodawczynię warunku dotyczącego istnienia całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.). Przepis ten mający zastosowanie z mocy art. 5 ustawy o rencie socjalnej stanowi, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Sąd dokonał ustalenia powyższej okoliczności dopuszczając dowód z opinii biegłego lekarza psychiatry M. A., bowiem ustalenie przesłanki całkowitej niezdolności do pracy wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., co oznaczało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii w/w biegłego dysponującego specjalistyczną wiedzą odpowiednią dla dokonania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy. Wymieniony biegły po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie, po przeprowadzeniu badania sądowo – psychiatrycznego, rozpoznał u I. G. schizofrenię paranoidalną. Biegły stwierdził, że początek choroby ubezpieczonego należy datować na 20 czerwca 2003 r. tj. na datę pierwszej hospitalizacji ubezpieczonego, której przyczyną była choroba psychiczna. Naruszenie sprawności organizmu zatem powstało u ubezpieczonego przed ukończeniem przez niego 25 roku życia (tj. (...)r.) i w trakcie nauki w szkole wyższej, bowiem z zaświadczenia wystawionego przez (...) w O. wynika, że ubezpieczony w tym czasie posiadał status studenta studiów magisterskich uzupełniających na kierunku administracja (k.6 akt organu rentowego).

Biegły lekarz psychiatra stwierdził, że ze względu na rozpoznaną jednostkę chorobową i funkcjonowanie społeczne ubezpieczonego jest on całkowicie niezdolny do pracy i ta całkowita niezdolność do pracy istnieje od 20.06.2003 r. Wskazano, że stabilizacja stanu psychicznego uzyskana dzięki systematycznemu leczeniu nie przyczyniła się do poprawy jego funkcjonowania. Ubezpieczony jest wycofany społecznie, bez inicjatywy do działania, ma trudności w nawiązywaniu kontaktów z innymi osobami i znacznie obniżone zdolności adaptacyjne. Podejmowane przez niego kilkakrotnie próby zatrudnienia kończyły się niepowodzeniem. Biegły wskazał, że całkowita niezdolność do pracy ma charakter okresowy i orzekł ją do listopada 2016 r. Biegły wskazał, że poddanie ubezpieczonego psychoterapii ukierunkowanej na trening umiejętności społecznej, może dać poprawę jego ogólnego funkcjonowania (k.12 i k.26).

Sąd uznał powyższą opinię biegłych za wiarygodną jak również wnioski w niej zawarte. Biegły sporządził przedmiotową opinię rzetelnie, po zapoznaniu się z dokumentacją dotychczas zgromadzoną oraz po przeprowadzeniu samodzielnego badania sądowo-psychiatrycznego. Wskazać należy, że biegły szczegółowo wymienił i w sposób wnikliwy przeanalizował dokumentację medyczną, przedstawiając przebieg i stan zaawansowania rozpoznanego u wnioskodawcy schorzenia. Wnioski biegłego są spójne, logiczne i znajdują oparcie w dokumentacji medycznej ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu I. G. prawo do renty socjalnej na okres od 1 czerwca 2013 r. (tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym złożono wniosek – art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 15 pkt 1 ustawy o rencie socjalnej) do dnia 1 listopada 2016 r. zgodnie z opinią biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.